So og lo som nye preteritumsformer av se og ligge i østlandsk

Sverre Stausland og Ingrid Aanerud Solli

Møte om norsk språk 20 Universitetet i Oslo

28/11 2024

Bakgrunnen for studien

- En av oss har hørt elever på barneskoler i Oslo og i Lillestrøm si *so* og *lo* siden 2018
- Formålet med studien: skaffe data som viser om barn på Østlandet sier so og lo
- Hvordan kunne disse preteritumsformene forklares?
- I arbeidet med studien fikk vi stadig bekreftelse på at andre også hørte barn og unge si *so* og *lo*

Utførelsen av studien

• Innhenting av data: spørreundersøkelse på sjettetrinn på en barneskole på Marienlyst i Oslo.

• 18 informanter deltok i undersøkelsen.

- Todelt undersøkelse:
 - Del 1: «hermeøvelse» med setninger som informantene skulle gjenta, men gjøre om fra presens til preteritum
 - 48 testsetninger totalt
 - 5 setninger med se
 - Eks.: «Jeg ser henne på bussen hver dag.»
 - 5 setninger med *ligge*

• Eks.: «I dag ligger alle ledningen «

Setning i presens:	Svarsetning i preteritum:	Kommentarer:
Jeg ser henne på bussen hver	Jeg henne på bussen	
dag.	hver dag.	
I dag ligger alle ledningene i	I går alle ledningene i	
en krøll.	en krøll.	

• Todelt undersøkelse:

• Del 2: kontrollspørsmål – kunne informantene sagt *so* eller *lo* hvis de ikke hadde gjort det underveis i «hermesekvensen»?

I setningen Jeg ser henne på bussen hver dag

svarte du «Jeg så henne på bussen hver dag»,

kunne du ha sagt «Jeg so henne på bussen hver dag»?

Hvis informanten svarte	Kunne informanten ha	Svar:
dette:	svart dette?	
Jeg <i>så</i> henne på bussen hver dag.	Jeg so henne på bussen hver dag.	

Oversikt over forekomsten av so i undersøkelsen

- Én informant brukte so underveis i undersøkelsen
 - Svarte først «Matteleksene *så* vanskelige ut», men korrigerte til «Matteleksene *so* vanskelige ut».
- Sju informanter svarte at de kunne sagt eller kanskje kunne sagt so.

```
«Nei. Jo! Kunne sagt det.» «Ja. Jeg so hun sitte.» «Hvis jeg er stresset.» «Jeg kan si det. Tror det.» «Kunne sagt det.»
```

Oversikt over forekomsten av *lo* i undersøkelsen

• 21 forekomster av *lo* uttalt av sju ulike informanter

Svar i preteritum	Antall svar
«lå»	65
«lo»	21

- Åtte informanter som ikke brukte *lo*, svarte at de kunne gjort det.
- Med andre ord, 15 av 18 informanter enten sa *lo* eller svarte at de kunne gjort det.

«Ja, kunne sagt det. Pleier ikke å si so men lo.»
«Mer lå, men noen ganger sier jeg lo ved uhell.»
«Ja. På den tenkte jeg meg om. Men jeg tenkte
«Ja, hvis jeg er stressa så kan jeg si det.»
meg om, derfor sa jeg lå.»

Oversikt over informantenes bruk av formene so og lo som preteritum av \mathring{a} se og \mathring{a} ligge.

Informant nr.	2	6	8	9	10	12	18
se							so
ligge	lo lo lo	lo lo lo lo	lo lo lo	lo lo	lo lo	lo	lo lo

Ikke en lydendring

- Overgangen fra preteritum så og lå til so og lo kan ikke være en lydendring.
- Ellers skulle vi vente at andre enstavede ord på $-\dot{a}$ også fikk en overgang til -o.
- Det gjelder f.eks. verbene *må*, *gå*, *få*, adjektivene *rå*, *blå*, *grå*, preposisjonen *på*, adverbet *nå*, osv.
- Slike endringer forekommer ikke.

Analogi

- Endringen er altså morfologisk betinget, og den må derfor skyldes påvirkning fra et annet bøyingsmønster i språket.
- Endringen er med andre ord et tilfelle av analogi.

Proporsjonal analogi

■ Det klassiske tilfellet av analogi er *proporsjonal analogi*.

```
nå nådde
flå X X = flådde
```

- Det morfologiske og fonologiske samsvaret mellom nå og flå knytter ordene sammen for språkbrukeren.
- Språkbrukeren antar da at andre former av verbene som samsvarer morfologisk, også samsvarer fonologisk.

Proporsjonal analogi mellom se og le

■ En proporsjonal analogi mellom de to sterke verbene se og le kan forklare endringen sa > so.

le lo
$$Se X X = So$$

I vår undersøkelse produserte tretten av atten elever preteritumsformen lo av le.

Forklaringen på *lå > lo*

- Det er derimot ingen klassisk proporsjonal analogi som kan forklare formen lo av ligge.
- Det fins ingen andre verb i språket med en bøying -igge -o.

Forklaringen på *lå > lo*

■ En mulighet er at det er selve endringen $sa^2 > so$ som skaper et «mønster» for analogien.

```
så.pret > so.pret
lå.pret > X.pret X = lo
```

- Endringen $s\mathring{a} > so$ i preteritum drar med seg andre preteritumsformer av typen $s\mathring{a}$.
- Den eneste andre preteritumsformen av denne typen er nettopp *lå*.

Forklaringen på *lå > lo*

- Denne forklaringen forutsetter at endringen $s\mathring{a} > so$ begynte før $l\mathring{a} > lo$.
- Siden det er nærmest umulig å få dokumentert når en endring først oppstår, vil man i praksis aldri kunne bekrefte eller avkrefte denne antagelsen.

Bortfall av bøyingsklasse

- En annen mulighet er at vokalendringen -a > -o i sa og la skyldes en mer abstrakt bøyingsendring.
- Se så og ligge lå er de eneste verbene i moderne østlandsk bymål som har
 - □ vokalveksling til -å- i preteritum.
 - □ preteritum på en utlydende -å.
- En bøyingsklasse med bare to medlemmer står utsatt til for å bli påvirket av andre bøyingsmønstre.

Bortfall av bøyingsklasse

Verbklassen med flest medlemmer der preteritum ender på en utlydende vokal, har preteritum på -o:

```
slå slo
dra dro
stå sto
le lo
trå tro
```

Bortfall av bøyingsklasse

- Bøyingklassen med $-\mathring{a}$ i preteritum har altså forsvunnet og gått opp i en større bøyingsklasse med preteritum på -o.
- Både den strukturelle (lang utlydende vokal) og fonologiske (bakre rundet vokal) likheten mellom de to klassene kan ha spilt inn.

Oppsummering

- So og lo har oppstått som nye preteritumsformer av se og ligge i moderne østlandsk bymål.
- Vi har dokumentert bruken av disse formene på en barneskole i Oslo.
- De nye formene har oppstått ved påvirkning fra andre sterke verb med preteritum på -o:

```
slå slo
dra dro
stå sto
le lo
```